

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4125/2021
10.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојице из ..., чији је заједнички пуномоћник Милош Гашић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Радиша Јовић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2596/2020 од 13.04.2021. године, у седници одржаној 10.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2596/2020 од 13.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2596/2020 од 13.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 430/19 од 26.08.2020. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да породична стамбена зграда на кат.парцели број ... ЛН ... КО ... није била предмет заоставштине иза смрти пок. ГГ који је био власник исте, те да се наложи туженом да ово призна и трпи и да изврши деобу заједничког објекта породичне стамбене зграде на кп.бр. ... КО ... Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да су тужиоци постали власници приземног дела куће изграђеној на кп.бр. ... КО ..., на основу непрекидне и савесне државине. Трећим ставом изреке, обавезани су тужиоци да туженом на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 85.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2596/2020 од 13.04.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и првостепена пресуда је потврђена у ставу првом и другом изреке, а преиначена у ставу трећем изреке и обавезани тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове паарничног поступка у износу од 102.000,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији

одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на стицање права својине одржајем на спорној непокретности, у ствари оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити новог тумачења права. Осим тога, уз ревизију нису достављене одлуке различите садржине, па нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Из наведених разлога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 02.04.2015. године, а означена вредност предмета спора износи 20.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужилаца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић